

[Kim Behnke]

hen, at de rige, som er en forudsætning for hr. Jes Lundes marxistiske ideer, ikke findes læn- gere. De er blevet beskattet væk.

Hr. Bilgrav-Nielsen dokumenterer jo, at jeg har ret, nemlig ved at sige, at hvis vi kun gav frivillige bidrag til ulandshjælp osv., ville det ikke blive til nær så mange penge som i dag. Min påstand har hr. Bilgrav-Nielsen således dokumenteret. Forskellen mellem de frivillige bidrag og det, vi yder i dag, er tvang, og jeg er modstander af tvang. Ordet imperialism var ikke møntet på ressourcer her i landet, jeg mente meningsimperialisme, for hr. Bilgrav-Nielsen pådutter resten af befolkningen sit samfundssyn, sit velfærdssyn. Det skal vi alle sammen have, helst ved tvang.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes, hr. Kim Behnke glemmer en enkelt ting, nemlig at der faktisk er nogen, der har stemt på de partier, der er anderledes end Fremskridtspartiet. Der er nogen, der har stemt på hr. Bilgrav-Nielsen, der er nogen, der har stemt på SF. Der er nemlig nogle vælgere – og der er åbenbart et flertal i befolkningen – som deler det syn på disse sager, som vi har i SF, i Socialdemokratiet, i Det Radikale Venstre, i Kristeligt Folkeparti, og hvem der ellers måtte støtte det, nemlig at vi bruger nogle flere penge på at løse miljøproblemer også ude i verden, også i de fattigste lande. Det er der et flertal for i befolkningen, så det er hr. Kim Behnke, der har et problem, det er hr. Kim Behnke, der fremturer og vil påtvinge Folke- tingets flertal og befolkningsflertallet sine holdninger. Der er gudskelov ikke nogen ud- sigt til, at det lykkes.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jes Lunde tager fejl i sin analyse af, hvad befolkningen mener i forhold til, hvad flertal- let i Folketinget mener. Det har hr. Jes Lunde selv nydt godt af, nemlig da et flertal i Folke- tinget ønskede at ratificere Maastrichttrak- taten, og det viste sig, da det kom ud til en fol- keafstemning, at selv om man havde stemt på unionstilhængere i Folketinget, ønskede man ikke Maastrichtunionen. Så hvis hr. Jes Lunde er parat til at lade ulandsspørgsmålet afprøve

ved en folkeafstemning, skal jeg hilse det vel- kommen. Så er vi det skridt nærmere til at få det afprøvet ved en folkeafstemning.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi er i en pessimistisk situation ved denne første behandling af finansloven, pessimistisk i den forstand, at ledighedstallene desværre er stigende. Tidligere ordførere har også nævnt de meldinger, vi har fået i den sidste tid, og i mange familier er der netop i øjeblikket stor usikkerhed med hensyn til, hvad fremtiden vil bringe. Samtidig må vi konstatere, at statsfi- nanserne bliver forringet. I 1992 blev under- skuddet større, betydelig større, end vi regnede med for et år siden, og desværre tyder det ikke på en bedre balance for 1993.

Hvad gør man så i denne situation? På den ene side må man bestemt udvise sparsomme- lighed, men jeg tror, man er nødt til, samtidig med at man udviser sparsommelighed, så i så- danne nedgangstider at – hvad skal man sige – tænke stort. Hvad mener jeg så med det? Vi er i den situation, at vi har masser af ledig arbejds- kraft, og samtidig har vi masser af opgaver, der skal løses. Kunsten bliver at udvise sparsom- melighed og samtidig tænke stort, så man får løst nogle af de opgaver, som vi ved skal løses inden for en kortere eller længere årrække, og bruge den arbejdskraft, som er ledig, dertil. Ti- den er inde nu til at fremrykke de offentlige investeringer; der skal både repareres og byg- ges nyt. Det er noget, vi alle sammen har sagt flere gange. Men at få lagt en plan og især få satset på de investeringer, som kræver megen arbejdskraft, og som er meget lidt belastende for betalingsbalancen: at finde denne kombi- nation, det mener jeg er noget af opgaven i de kommende dage.

Vi kunne let opremse en række ting, vi har brug for: Bedre jernbaner, veje og havne, of- fentlige bygninger, der trænger til at blive sat i stand. Flere af dem er ikke i en særlig god stand energimæssigt, så her er både en miljø- vinkel og en beskæftigelsesvinkel. Der er såle- des flere ting, vi kunne koordinere. Der er be- hov for byfornyelse både af ejer- og lejerboliger. Her er også et område, hvor vi vir- kelig kan gøre noget, og samtidig sørge for at gøre det på en måde, så flere ledige hænder kommer i arbejde. Vi har vedtaget en tilskuds- ordning for reparation og vedligeholdelse; den